

ПРИТУРКА

КЪМЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖИТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ: за малки обявления (обезсилване на изгубени документи и др.) до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лв. за текста и 10 лв. за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ до 100 думи или частъ отъ толкова — 450 лв. за заглавие, дата и подписъ на същитъ, на редъ — 20 лв.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сѣдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 лв.; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лв.

Отдѣлна страница за табеларни и др. публикации — 2500 л.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вн. листъ заедно съ публик. се изпраща въ администр.

Ръкописи, както и надвнесени суми, не се връщатъ.

Абонамента се внася винаги въ предплата съ вносенъ листъ и бива годишенъ: 600 лв. за България и 900 лв. за странство, или полугодишенъ: 300 лв. за България и 500 лв. за странство. Абонирането става за цѣлата година или за първото шестмесечие на 1 априлъ и за второто шестмесечие на 1 октомврий, а вестника почва да се изпраща отъ деня на получаване вносна листъ въ администрацията; отдѣленъ брой отъ текущата финансова година струва 5 лв., а отъ непосредствено минала — 10 лв.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София, въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламиранитъ брой.

Всичко що се отнася до вестника, се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница. Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Година XLIX

СОФИЯ, сѣбота, 31 мартъ 1928 година

Брой 296

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

М-ство на търговията, промишлеността и труда

УКАЗЪ

№ 10

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници, че XXII-то обикновено Народно събрание, презъ I-та му редовна сесия, въ 66-то заседание, държано на 30 мартъ 1928 г., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за продължение закона за насърчение на мѣстната индустрия отъ 10 мартъ 1909 година и допълнението му отъ 11 априлъ 1915 година.

Членъ единственъ. Действието на законътъ за насърчение на мѣстната индустрия отъ 10 мартъ 1909 година и допълнението му съ законъ отъ 11 априлъ 1915 г., продълженъ съ законъ отъ 1 априлъ 1927 година, се продължава до влизането въ сила на новъ законъ за насърчение на мѣстната индустрия.

Заповѣдваме настоящия законъ, както е приетъ въ горната му форма отъ Народното събрание, да се облече въ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на търговията, промишлеността и труда.

Издаденъ въ София на 31 мартъ 1928 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написанъ:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Цв. Бобошевски

Първообразния указъ е облеченъ съ държавния печатъ е зарегистриранъ подъ № 2143 на 31 мартъ 1928 година.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Д-ръ Т. Кулевъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написанъ:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ

№ 3115

Ваше Величество,

Въз основа на чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь, да Ви моля, Ваше Величество, чрезъ подписване на тукъ приложения указъ да утвърдите закона за продължение действието на закона за насърчение мѣстната индустрия отъ 10 мартъ 1909 г., и допълнението му отъ 11 априлъ 1915 г., до влизането въ сила на новъ законъ за насърчение на мѣстната индустрия, който законъ XXII-то обикновено Народно събрание гласува и прие презъ време на I-та му редовна сесия, въ 66-то заседание, държано на 30 мартъ 1928 година.

Гр. София, 30 мартъ 1928 година.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Цв. Бобошевски

Министерство на правосъдието

УКАЗЪ

№ 32

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ отъ 3 февруарий 1928 г., подъ № 34 и въз основа на чл. 14 отъ закона за българското поданство.

Постановихме и постановяваме:

Статия 1. Да разрешимъ да се установи на постоянно мѣстожителство въ Царството, Владимиръ Ивановичъ Цешковски, живущъ въ гр. София рѣкомъ отъ гр. Харковъ, Русия, руски поданикъ.

Статия 2. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на правосъдието.

Издаденъ въ София на 4 февруарий 1928 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на правосъдието: Д-ръ Т. Кулевъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 34

Ваше Величество,

Владимиръ Ивановичъ Цешковски, руски поданикъ, живущъ въ гр. София е подалъ въ повѣреното ми Министерство молба, съ която моли да му се разреши да се установи на постоянно мѣстожителство въ предѣлитъ на Царството.

За подкрепление на тази своя молба, той е представилъ изискванитъ по закона за българското поданство документи и е внесълъ въ държавното съкровище предвиденото въ чл. 36 отъ сѣщия законъ канцеларско мито.

Отъ тѣзи документи, както и отъ събранитъ чрезъ Столичното полицейско коменданство сведения, съгласно чл. 25 ал. 2 отъ закона за българското поданство, се установява, че поменатия Владимиръ Ивановичъ Цешковски е роденъ на 1 мартъ 1885 год. въ гр. Харьковъ—Русия, по народностъ е русинъ, преселилъ се е въ България презъ 1922 год. Себе си и семейството си прехранва съ доходитъ които получава като бръснарь.

Отъ сѣщитъ сведения се вижда, че сѣщия е честенъ и порядъченъ гражданинъ и нѣма добри чувства къмъ България.

Като докладвамъ това на Ваше Величество, моля, въз основа на чл. 14 отъ закона за българското поданство, да благоволи да разрешите на поменатия Владимиръ Ивановичъ Цешковски, да се установи на постоянно мѣстожителство въ предѣлитъ на Царството.

Ако одобрите това мое предложение, моля, Ваше Величество, да благоволи и подпишете тукъ приложенъ указъ.

Гр. София, 3 февруарий 1928 год.

Министъръ на правосъдието: Д-ръ Т. Кулевъ

1—(11670)—1

УКАЗЪ

№ 67.

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия министъръ на правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 12 мартъ 1928 година, подъ № 70 и въз основа на чл. чл. 9 п. 2 и 10 отъ закона за българското поданство.

Постановихме и постановяваме:

Статия 1. Да се приеме за български поданикъ, Стефанъ Слама, родомъ отъ гр. Гаяръ—Чехословашко, а сега живущъ въ гр. Виена—Австрия, поданикъ чехословашки.

Статия 2. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия министъръ на правосъдието.

Издаденъ въ София на 14 мартъ 1928 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано.

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на правосъдието: Д-ръ Т. Кулевъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 70

Ваше Величество,

Стефанъ Слама, живущъ въ гр. Виена, чехословашки поданикъ, е подалъ молба за придобиване на българско поданство по натурализация.

Отъ събранитъ, въз основа на чл. 25 ал. 2 отъ закона за българското поданство сведения, чрезъ пълномощния министъръ на Българската Царска легация въ Виена, както и отъ представенитъ отъ молителя документи се установява:

1) молителя Стефанъ Слама, роденъ на 19 септември 1869 г. въ гр. Гаяръ, Чехословашко, по народностъ славекъ, до сега е билъ чехословашки поданикъ;

2) той се е преселилъ въ България презъ 1889 година и до 30 юний 1901 год. е живѣлъ непрекъснато въ предѣлитъ на Царството, като е ималъ постоянното си мѣстожителство гр. София, а следъ тая дата въ гр. Виена;

3) себе си и семейството си прехранва съ доходитъ, които получава като инспекторъ при двореца Кобургъ въ Виена, и

4) въ нравствено отношение е честенъ и порядъченъ гражданинъ и питае добри чувства къмъ България.

Като докладвамъ това на Ваше Величество, и като намирамъ, че молителя Стефанъ Слама отговаря на условията изисквани отъ чл. чл. 9 п. 2, 26, 28 и 36 отъ закона за българското поданство, то, съгласно чл. 10 отъ сѣщия законъ, моля, Ваше Величество, да благоволи да разрешите да се приеме за български поданикъ поменатия Стефанъ Слама.

Ако одобрявате това мое предложение, моля, Ваше Величество, да благоволи да подпишете тукъ приложения указъ.

Гр. София, 12 мартъ 1928 година.

Министъръ на правосъдието: Д-ръ Т. Кулевъ

1—(11669)—1

М-ство на вътреш. работи и народното здраве

УКАЗЪ

№ 202

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Председател на Министерския съветъ и Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве, представено Намъ съ доклада му № 3942 отъ 19 мартъ т. г. и по силата на чл. 4 отъ закона за селскитъ общини,

Постановихме и постановяваме:

Да се отцепи селото Паничарево, отъ Голѣмо-Върбовнишката селска община, Дупнишка околия, и се присъедини къмъ Шатровската селска община, сѣщата околия.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Председател на Министерския съветъ и Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 21 мартъ 1928 год.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Председател на Министерския съветъ и Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве: 1—(12092)—1

А. Ляпчевъ